

Semnan University

Journal of Applied Chemistry

Journal homepage: <https://chemistry.semnan.ac.ir/>

Research Article

Investigation of Electrochemical Behavior Curcumin in Mixture of Water and Ethanol by Means of Cyclic Voltammetry Method and Quantum Chemistry Calculations

Mansoor Namazian^{*}, Sima Anjomshoa

Department of Chemistry, Faculty of Science, Yazd University, Yazd, Iran

PAPER INFO

Article history:

Received: 31/Dec/2021

Revised: 26/Feb/2022

Accepted: 08/Mar/2022

Keywords:

Curcumin, turmeric, electrochemistry, computational chemistry, standard redox potential.

ABSTRACT

In the present work, a computational analysis of chemical structure of curcumin, the most important component of turmeric, is carried out by means of state-of-the-art methods of calculations. High-level ab initio calculations (G4) along with reliable methods of density functional theory (DFT) have been used to study enol-diketo tautomeric form of curcumin. Gas-phase Gibbs energies calculated at BMK/6-311+G (3df,2pd) level of theory together with thermochemical data calculated at B3LYP/6-31G(2df,p). Solvation energies were calculated using SMD solvation model at the M05-2X/6-31G (d) level of theory in water. Electrochemical behavior of curcumin, has been also investigated by means of cyclic voltammetry and standard theoretical quantum chemical calculations in a mixed solvent of water-ethanol. The pH dependence of the redox activity of curcumin derivatives in the mixture solutions at different temperatures has been used for the experimental determination of the standard reduction potential and changes of entropy, enthalpy, and Gibbs free energy for the studied reaction. The electrooxidation process lead to several products that are studied theoretically using DFT calculations. The calculated values of E° are in good agreement with experiment. Uniquely, the change of solvation energy for the studied reaction has been investigated by two models and the results are in perfect agreement with one another.

DOI: <https://doi.org/10.22075/CHEM.2022.25755.2037>

This is an open access article under the CC-BY-SA 4.0 license. (<https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>)

*Corresponding author: Professor of Physical Chemistry. E-mail address: namazian@yazd.ac.ir

How to cite this article: Namazian, M., & Anjomshoa, S. (2023). Investigation of the electrochemical behavior of curcumin in a mixed solution of water and ethanol by means of cyclic voltammetry and quantum chemical calculations. *Applied Chemistry*, 18(66), 207-224. (in Persian)

بررسی رفتار الکتروشیمیایی کورکومین در مخلوط حلال آب و اتانول با استفاده از روش ولتاوری چرخه‌ای و محاسبات شیمی کوانتومی

منصور نمازیان*

گروه شیمی، دانشکده علوم، دانشگاه یزد، یزد

تاریخ پذیرش: ۰۰/۱۲/۱۷

تاریخ تصحیح: ۰۰/۱۲/۰۷

تاریخ دریافت: ۰۰/۱۰/۱۰

چکیده

در این پژوهش کورکومین، مهم‌ترین جزء زردچوبه، با استفاده از روش‌های تجربی الکتروشیمیایی و روش‌های پیشرفته محاسباتی مورد مطالعه قرار گرفته است. رفتار الکتروشیمیایی کورکومین در مخلوط حلال آب و اتانول با استفاده از روش‌های ولتاوری چرخه‌ای و محاسبات شیمی کوانتومی مورد ارزیابی قرار گرفته است. به منظور محاسبه‌ی پارامترهای ترمودینامیکی از جمله تغییرات انرژی آزاد گیبس، تغییرات انتالپی و تغییرات انتروپی واکنش‌های اکسایش-کاهش، آزمایشات در پیاچ و دماهای مختلف انجام گردید. فرآیند اکسایش-کاهش کورکومین منجر به تولید محصولاتی می‌شود که امکان تشکیل محصولات محتمل مورد بررسی قرار گرفت. به منظور تعیین پتانسیل استاندارد روکس کورکومین تغییرات تابع گیبس / استاندارد محاسبه گردید و مقادیر پتانسیل استاندارد محاسبه شده در توافق خوبی با مقدار تجربی حاصل شد. تغییرات انرژی حلال پوشی واکنش مورد مطالعه در این تحقیق نیز با استفاده از روش‌های تجربی و نظری مورد بررسی قرار گرفته است که نتایج حاصل از این دو روش در توافق خوبی با یکدیگر می‌باشند.

کلمات کلیدی: کورکومین، زردچوبه، الکتروشیمی، شیمی محاسباتی، پتانسیل استاندارد روکس.

۱- مقدمه

استفاده از گیاهان دارویی در طب تاریخچه‌ای طولانی دارد. گیاهان دارویی به گیاهانی گفته می‌شود که تمام یا بخشی از آن به صورت تازه، خشک یا فرآوری شده جهت پیش‌گیری و حتی درمان بیماری‌ها به کار می‌رود [۱]. استفاده مداوم از ترکیبات دارویی شیمیایی منجر به ایجاد گونه‌های بیماری‌زا مقاوم و همچنین افزایش خطر بروز عوارض جانبی می‌شود و این دلیل مناسبی است تا داروسازان به دنبال محصولات جایگزین باشند که در این میان، مواد طبیعی موجود در گیاهان دارویی به عنوان جایگزین مناسبی معرفی شده‌اند [۲]. با توجه به این رویکرد، مصرف گیاهان دارویی و فراورده‌های طبیعی روند رو به افزایشی خواهد داشت. در این میان، گیاهان خوارکی حاوی ترکیبات فنولی به دلیل شواهد حاکی از اثرات مفید آن‌ها بر سلامت انسان توجه زیادی را به خود جلب کرده‌اند. مطالعات بسیاری نشان‌دهنده این است که ارتباط معکوس بین مصرف مواد غذایی غنی از ترکیبات فنولی و بروز بیماری‌هایی مانند بیماری‌های قلبی عروقی، دیابت و سرطان وجود دارد [۳]. از جمله این گیاهان می‌توان به زردچوبه^۱ اشاره کرد. زردچوبه یک گیاه چند ساله متعلق به خانواده زنجبیلیان می‌باشد که در هند و کشورهای جنوب آسیا رشد می‌کند و دمای حدود ۳۰-۲۰ درجه سانتی‌گراد و محیط مرطوب بارانی نیاز دارد. ساقه‌های زیرزمینی گوشتی گیاه یا همان

^۱ Turmeric

ریزوم‌ها جمع‌آوری شده و پس از جوشاندن در آب و سپس خشک کردن آسیاب می‌شوند و پودر زرد مایل به نارنجی رنگ تهیه می‌گردد [۴].

عمده‌ترین ترکیبات موجود در این گیاه کورکومینوئیدها^۲ هستند که شامل ۷۷٪ کورکومین^۳، ۱۷٪ دی‌متوكسی کورکومین^۴ و ۳٪ ترکیب بیس- دی‌متوكسی کورکومین^۵ می‌باشند. جزء فعال یا همان ماده‌ی مؤثره زردچوبه کورکومین است که نیم تا پنج درصد از زردچوبه را شامل می‌شود [۴]. تاریخچه کشف کورکومین به حدود دو قرن پیش بر می‌گردد، زمانی که استخراج ماده زرد رنگ از ریشه زردچوبه را گزارش داده شد [۵]. در سال ۱۹۴۹ مشخص شد که کورکومین یک ترکیب فعال بیولوژیکی است که دارای خواص ضدبacterی می‌باشد [۶]. کورکومین به صورت خالص، پودری کریستالی و نامحلول در آب بوده و به راحتی در حلal‌هایی مانند استون، اتانول و متانول حل می‌شود. تاکنون خواص متعددی از این ترکیب از جمله فعالیت ضدتumor و ضدسرطان کاهش سطح کلسترون خون و کبد ، افزایش عملکرد ایمنی بدن، خاصیت ضدالتهاب، حفاظت در مقابل بیماری آلزایمر و خاصیت آنتی‌اکسیدانی گزارش شده است [۷-۹]. درمان و پیش‌گیری از سرطان، به عنوان یکی از شایع‌ترین و کشنده‌ترین بیماری‌های جهان، نیازمند وجود ترکیبات آنتی‌اکسیدان در بدن می‌باشد. بنابراین، خاصیت آنتی‌اکسیدانی کورکومین از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است و همین امر باعث شده تا این ترکیب مورد مطالعات بسیاری قرار گیرد. به طور کلی فعالیت آنتی‌اکسیدانی کورکومین و سایر ترکیبات فنولی عمدتاً به دلیل خواص اکسایش- کاهش آن‌ها می‌باشد که می‌تواند نقش مهمی در جذب و خنثی‌سازی رادیکال‌های آزاد ایفا کند [۱۰].

محاسبات نظری با استفاده از روش‌های تابعیت چگالی (DFT) روی ساختار کورکومین انجام شده است. به عنوان مثال کلو^۶ و همکارانش مطالعه‌ای را روی ایزومرهای کورکومین با استفاده از روش تابعیت چگالی انجام داده‌اند [۱۱]. در این مطالعه ابتدا ساختار ایزومرهای مختلف کورکومین با استفاده از روش B3LYP/6-311G(d,p) و مجموعه پایه (d) ۶-311G و مجموعه پایه (d,p) B3LYP به دست آمده است. نتایج حاصل از این محاسبات نشان داد که فرم مسطح انولی بسیار پایدارتر از فرم غیرمسطح دایکتو است [۱۱]. بناسی^۷ و همکارانش نیز در یک مطالعه نظری به بررسی ساختار کورکومین با تمرکز بر مقایسه خواص طیفسنجی حاصل از محاسبات نظری با داده‌های تجربی حاصل از IR، UV-Vis و NMR پرداخته‌اند [۱۲]. محاسبات با استفاده از روش B3LYP و مجموعه پایه (d) ۶-31G و همچنین مجموعه پایه (d,p) ۶-311G در فاز گازی و متانول انجام شده است. نتایج حاصل تأیید کرد که فرم غالب کورکومین، فرم انول

² Curcuminoids

³ Curcumin

⁴ Demethoxy Curcumin (DMC)

⁵ Bis-Demethoxy Curcumin (BDMC)

¹ Kolev

² Benassi

می باشد و همچنین جمعیت بسیار کم دایکتو نسبت به انول نشان می دهد که این فرم تأثیر زیادی بر خواص کورکومین ندارد. محاسبات نظری انجام شده نشان داده اند که فرم انولی بین ۵-۸ کیلوکالری بر مول پایدارتر از فرم دایکتو است [۱۲]. آزمایشات تجربی بر روی کورکومین نیز صورت گرفته است. نتایج حاصل از مطالعه ساختار کورکومین به وسیله طیف سنجی H^1 NMR^۳ و C^{13} NMR و پراش پرتو ایکس گزارش شده است [۱۳]. بررسی ساختار کورکومین در محلول های مختلف با استفاده از طیف سنجی NMR در حللاهایی نظیر کلروفرم و مخلوط آب و دی متیل سولفوکسید (DMSO) و همچنین با فرهای آبی DMSO انجام گرفت [۱۳]. کاوانو^۴ و همکارانش نیز به بررسی ساختار کورکومین با استفاده از روش کروماتوگرافی UV-Vis مایع/طیف سنجی جرمی پرداختند [۱۴]. تجزیه و تحلیل ساختاری با استفاده از روش طیف سنجی NMR و جذب UV-Vis نیز انجام گرفته است [۱۵].

در این تحقیق به مطالعه کورکومین با استفاده از روش های تجربی الکتروشیمیایی و روش های نظری پرداختیم. در بخش تجربی این مطالعه، ابتدا با استفاده از روش ولتاوی چرخه ای در محدوده دمایی ۱۰ تا ۴۰ درجه سانتی گراد و pH اسیدی در محدوده ۰/۰-۱/۴، پتانسیل های الکترودی و پارامترهای ترمودینامیکی تغییرات انرژی آزاد گیبس، انتالپی و انتروپی فرآیندهای اکسایش- کاهش ارزیابی شده اند. رفتار الکتروشیمیایی کورکومین در مخلوط دو حللا آب-اتانول نیز بررسی گردید. در بخش نظری، مکانیسمی برای اکسایش کورکومین پیشنهاد گردید و محاسبات مربوط به امکان تشکیل محصولات مختلف انجام گرفت. با توجه به مقادیر محاسبه شده، پتانسیل استاندارد الکترودی، تغییرات انرژی آزاد گیبس، انتالپی و انتروپی فرآیندهای اکسایش و کاهش استفاده شده برای محاسبه تغییرات انرژی حللا پوشی واکنش، مقادیر نظری این پارامتر با نتایج تجربی مقایسه گردیده است. این پژوهش در ادامه پژوهش های قبلی نویسندها این مقاله است [۱۶ و ۱۷].

۲- بخش تجربی

۱-۲- مواد شیمیایی

مواد شیمیایی شامل کورکومین (درجه خلوص ۹۷٪) و اتانول (درجه خلوص ۹۷٪) تولید کارخانه Merc می باشند. برای تهییه محلول های بافر فسفات ۱٪ مولار از H_3PO_4 و برای تنظیم pH آن از NaOH استفاده شده است. در تمام موارد برای تهییه محلول ها، آب دو بار تقطیر مورد استفاده قرار گرفته است.

³Kawano

۲-۲- وسایل و تجهیزات

در این تحقیق ولتاموگرامهای چرخه‌ای با استفاده از دستگاه پتانسیوواستات/گالوانوواستات مدل ۱۰۱ ساخت شرکت Autolab هلند و نرمافزار NOVA بهدست آمده است. بهمنظور بررسی رفتار الکتروشیمیایی از سه سل الکترودی ساخت شرکت Metrohm سوئیس استفاده شده است. سه الکترود مورد استفاده در این سامانه شامل الکترود کربن شیشه‌ای به قطر ۲ میلی‌متر به عنوان الکترود کار، الکترود Ag/AgCl/KCl(sat'd) به عنوان الکترود مرجع و الکترود گرافیت به عنوان الکترود کمکی می‌باشند. پتانسیل‌ها نسبت به الکترود مرجع اندازه‌گیری و گزارش شده‌اند. برای اندازه‌گیری pH محلول‌ها از دستگاه مترونوم مدل pH/mV meter ۶۹۱ استفاده شده است. در آزمایشات مربوط به بررسی اثر دما، از یک سل دوجداره به همراه پمپ چرخاننده آب و تثیت‌کننده دما برای ثابت ماندن دما استفاده شده است.

۳-۲- محاسبات نظریه تابعیت چگالی و از اساس

ساختار ترکیبات مورد مطالعه با استفاده از سطح نظری B3LYP/6-31G(2df,p) بهینه شده‌اند که در نظریه G4 توصیه شده است [۱۸]. محاسبات مربوط به فرکانس‌های ارتعاشی و داده‌های ترموشیمی نیز در همین سطح نظری بهدست آمده‌اند. سپس انرژی تک نقطه‌ای ساختارهای بهینه‌شده با روش BMK و مجموعه پایه 6-311+G(3df,2pd) محاسبه شده است [۱۹]. محاسبات مربوط به انرژی حلل‌پوشی نیز با استفاده از مدل حلل‌پوشی SMD و در سطح M05-2X/6-31G(d) انجام شده است [۲۰]. تمامی محاسبات با نرمافزار گوسيان ۹.۰ انجام گرفته است [۲۱]. برای محاسبه مقادیر انرژی نقطه‌ی صفر^۱ و تصحیحات گرمایی مربوط به انرژی، انتالپی و انرژی آزاد گیبس، محاسبات فرکانس ارتعاشی نیز در همین سطح انجام شد. از آنجا که فرکانس‌های محاسبه شده بر مبنای تقریب نوسانگر هماهنگ می‌باشند، برای اعمال اثرات ناهمانگی از فاکتور موازنۀ^۲ با مقدار عددی ۹۸۵۴٪ استفاده شد که در روش G4 پیشنهاد شده است [۱۸]. در تحقیقات قبلی اعتبار روش را نسبت به روش‌های معتبر نشان دادیم [۱۶].

۳- بحث و نتیجه گیری

۱-۱- معرفی ساختار شیمیایی کورکومین

کورکومین، یک ترکیب پلی‌فنول^۳ آب‌گریز^۴ با فرمول مولکولی C₂₁H₂₀O₆. وزن مولکولی ۳۶۸ گرم بر مول و نقطه ذوب ۱۸۳ درجه سانتی‌گراد می‌باشد [۲۲]. همان‌گونه که در شکل ۱ مشاهده می‌شود، ساختار این ترکیب شامل گروه‌های هیدروکسی^۵،

¹ Zero Point Energy (ZPE)

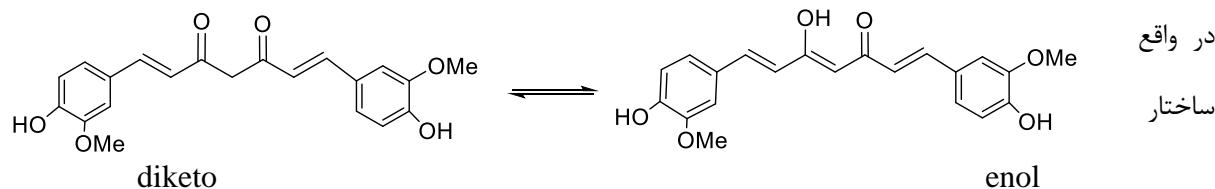
² Scale Factor

³ Polyphenolic compound

⁴ Hydrophobic

⁵ Hydroxy

متوكسی^{۱۴}، انولی^{۱۵}، کتونی^{۱۶} و پیوندهای غیراشباع می باشد که دارای خاصیت اسیدی- بازی است و قابلیت اکسایش، کاهش و رادیکالی شدن را دارد [۲۲].

- شکل ۱- ساختار شیمیایی کورکومین (تعادل میان دو فرم انول و دایکتو)

شیمیایی کورکومین شامل بخش‌هایی است که دارای پتانسیل‌های ویژه‌ای جهت ارتباط بین مولکولی این ترکیب با ترکیبات دیگر از جمله ترکیبات زیست مولکولی می‌باشند. این خواص عبارتند از: توانایی پذیرنده‌گی و دهنده‌گی پیوند هیدروژنی از طریق بخش بتا- دایکربونیل، توانایی پذیرنده‌گی و دهنده‌گی پیوند هیدروکسیل فنولی و در آخر، توانایی پذیرش پیوند هیدروژنی از طریق گروه متوكسی موجود روی حلقه فنولی.

۲-۳- بررسی رفتار الکتروشیمیایی کورکومین

در بخش تجربی این مطالعه، ابتدا با استفاده از روش ولتاوتمتری چرخه‌ای در محدوده دمایی ۴۰-۱۰ درجه سانتی‌گراد و pH ۴-۰، پتانسیل‌های الکتروودی و پارامترهای ترمودینامیکی تغییرات انرژی آزاد گیبس، انتالپی و انتروپی فرآیندهای اکسایش- کاهش ارزیابی شده‌اند. در ادامه مکانیسم اکسایش کورکومین پیشنهاد شد و محاسبات مربوط به تشکیل محصولات انجام شده است. با توجه به مقادیر محاسبه شده، E° ، تغییرات انرژی آزاد گیبس، انتالپی و انتروپی فرآیندهای اکسایش و کاهش به دست آمده و با مقادیر تجربی مقایسه شده است. مقادیر نظری این پارامتر با نتایج تجربی مقایسه گردیده است.

۳-۳- توصیف نظری رفتار الکتروشیمیایی کورکومین

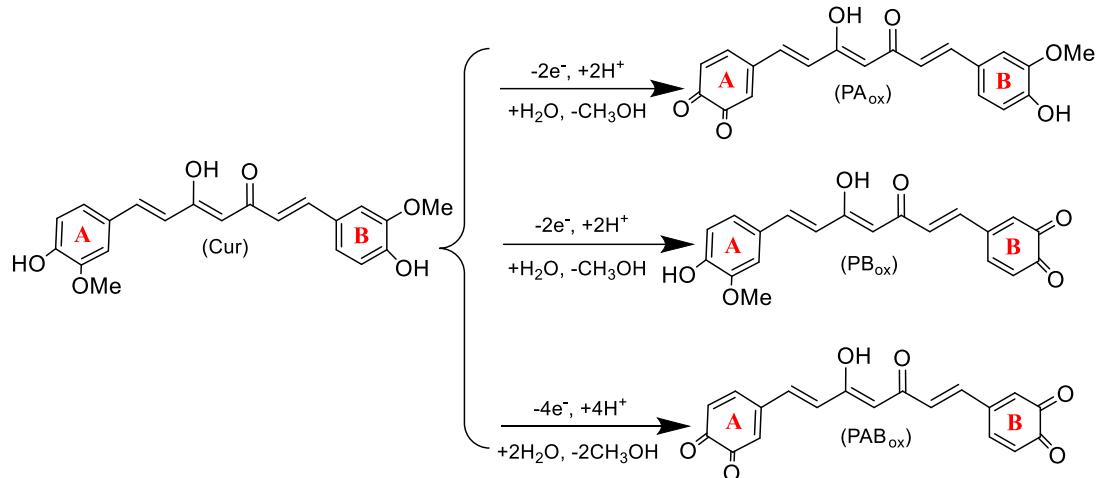
در محلول‌های آب و اتانول فرم غالب کورکومین، فرم انول می‌باشد. به دلیل فرآیند انتقال هیدروژن درون مولکولی سریعی که بین گروه اanolی و کربونیل رخ می‌دهد، کورکومین به مولکولی متقاضی با دو حلقه با موقعیت‌های یکسان تبدیل می‌شود. کورکومین می‌تواند طی یک فرآیند انتقال الکترون و پروتون برگشت‌ناپذیر و به دنبال آن واکنش شیمیایی با مولکول آب و از دست دادن متانول به فرم اکسیدی خود تبدیل شود. گروه عاملی در گیر در این فرآیندها هیدروکسیل فنولی می‌باشد. به دلیل این که دو هیدروکسیل فنولی در ساختار کورکومین وجود دارد، بنابراین سه فرم اکسیدشده برای کورکومین محتمل است. این سه فرم در

^۶Methoxy

^۷Enolic

^۸Ketonic

شکل ۲ نمایش داده شده است. گونه‌های PAB_{ox} , PB_{ox} , PA_{ox} به ترتیب به محصولات حاصل از اکسایش کورکومین که در آن هیدروکسیل حلقه‌ی A، حلقه‌ی B و هر دو حلقه‌ی A و B اکسید شده‌اند، اشاره دارند.

شکل ۲- ساختار شیمیایی فرم‌های اکسیدشدهٔ کورکومین

با توجه به این‌که ساختار محصولات ایجاد شده مشابه اورتوبنزوکوئینون^{۱۷} می‌باشد، بنابراین می‌توانند در یک فرآیند برگشت‌پذیر اکسایش-کاهشی شرکت کرده و به فرم کاهش‌یافته خود تبدیل شوند. فرم‌های کاهش‌یافته PA , PB و PAB ساختاری مشابه ترکیبات کتکول^{۱۸} دارند. همان‌طور که در شکل ۳ نشان داده شده است، هریک از دو ساختار PA_{ox} و PB_{ox} طی فرآیند برگشت‌پذیر دو-الکترونی-دو-پروتونی^{۱۹} به ترتیب به فرم‌های کاهش‌یافته PA و PB تبدیل می‌شوند. در مورد گونه‌ی PAB_{ox} با توجه به این‌که هر دو حلقه می‌توانند کاهش‌یابند، بنابراین سه ساختار از فرآیند کاهش این ترکیب به دست می‌آید که در شکل ۳ نمایش داده شده است. اگر فرم‌های اکسیدشده کورکومین را به اختصار با P_{ox} و فرم کاهش‌یافته آن‌ها را با P نمایش دهیم، برای هر یک از این ترکیبات واکنش کلی اکسایش-کاهش به صورت زیر می‌باشد:

که m و n به ترتیب معرف تعداد الکترون و پروتون انتقال‌یافته در فرآیند اکسایش-کاهش می‌باشد. برای گونه‌های PA_{ox} تعداد الکترون‌ها و پروتون‌های درگیر در واکنش ۱ دو می‌باشد. برای تبدیل PAB_{ox} به فرم‌های PAB_A و PB_{ox} نیز چون فقط یکی از حلقه‌ها کاهش می‌یابد، فرآیند اکسایش-کاهش برگشت‌پذیر دو-الکترونی-دو-پروتونی می‌باشد. ولی برای تبدیل فرم اکسیدی PAB_{AB} به PAB_{ox} به دلیل این‌که هر دو حلقه باید احیا شوند، بنابراین تعداد الکترون‌ها و پروتون‌های

¹ Ortho-Benzquinone

² Catechol

³ Two-Electron-Two-Proton

انتقال یافته چهار می باشد و این تبدیل طی یک فرآیند برگشت‌پذیر چهار-الکترونی و چهار-پروتونی^{۱۰} صورت می‌گیرد. معادله ۲ توصیف کننده‌ی پتانسیل فرمال مشروط^{۱۱} ($E^{\circ\prime}$) واکنش ۱ می‌باشد.

$$E^{\circ\prime} = E^{\circ} - (2.303mRT/nF)pH \quad (2)$$

در این معادله R ثابت عمومی گازها، F ثابت فاراده، m و n به ترتیب تعداد پروتون و الکترون، T دما (بر حسب کلوین) و E° پتانسیل ردox استاندارد^{۱۲} می‌باشند. همان‌طور که معادله ۲ نشان می‌دهد، پتانسیل فرمال واکنش‌های مورد مطالعه کاملاً وابسته به pH بوده و با افزایش pH به سمت پتانسیل‌های منفی‌تر جابه‌جا می‌شود.

برای زوج اکسایش- کاهش، پتانسیل فرمال مشروط با استفاده از پتانسیل میانه‌ی دو پیک آندی و کاتدی به دست می‌آید (۲). همچنین براساس معادله ۲، عرض از مبدأ نمودارهای خطی^{۱۳}، بر حسب pH بیانگر پتانسیل استاندارد اکسایش- کاهش می‌باشد.

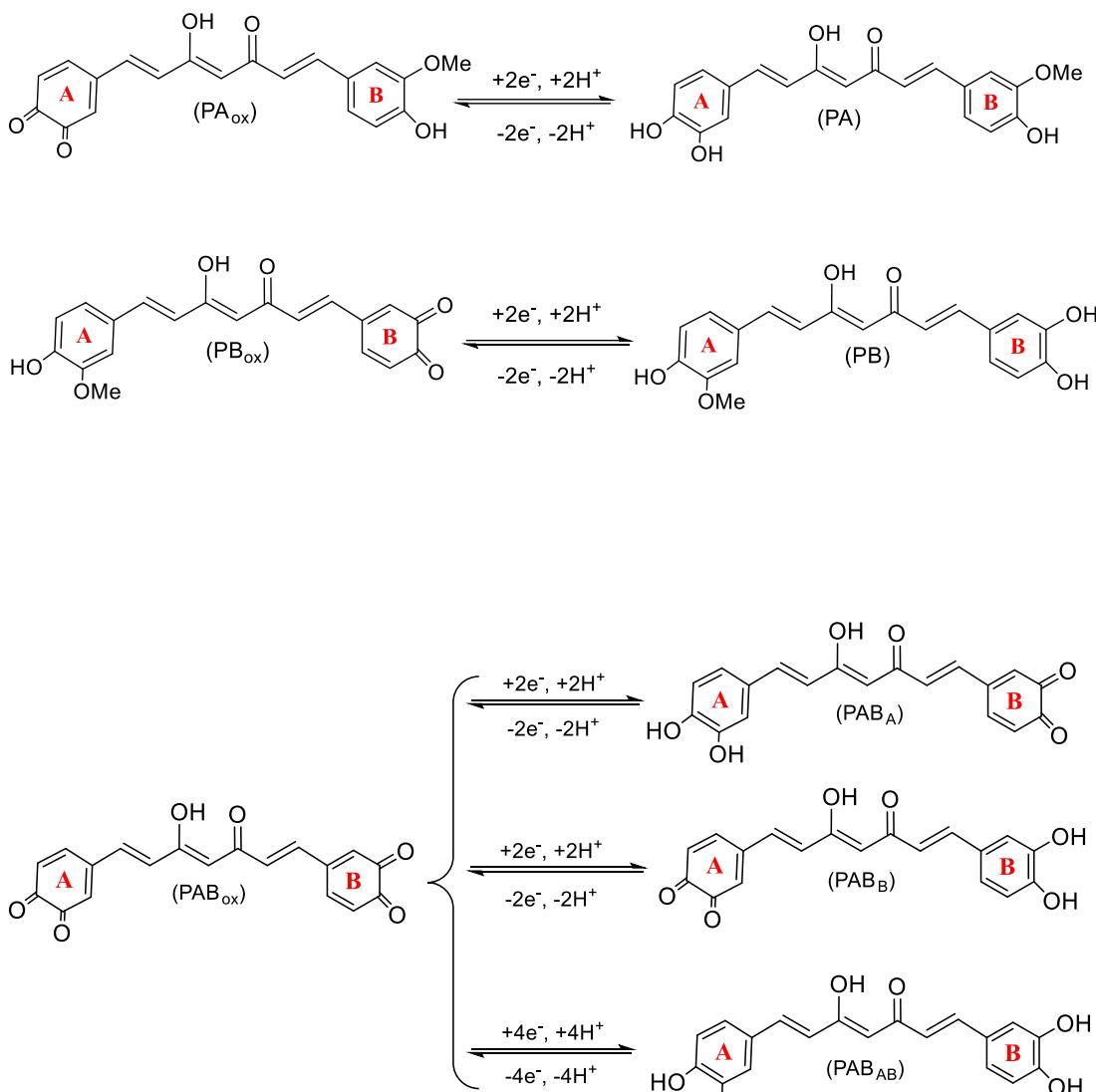
۴-۳- تعیین پارامترهای ترمودینامیکی واکنش اکسایش- کاهش مشتقات اکسید شده‌ی کورکومین

در این بخش از تحقیق برای به دست آوردن اطلاعات کلی در مورد رفتار الکتروشیمیایی کورکومین، ولتاوگرام‌های چرخه‌ای محلول کورکومین ۰/۰ میلی‌مolar در محلول‌های بافری با pH مختلف در دمای ۲۵ درجه سانتی‌گراد و در سرعت روش ۲۵ میلی‌ولت بر ثانیه بر روی الکترود کربن شیشه‌ای برهنه طی دو چرخه متوالی رسم شده است. با توجه به این که کورکومین در آب نامحلول است، از مخلوط ۵۰٪ حجمی آب و اتانول به عنوان حلal استفاده شده است. بر اساس ولتاوگرام‌های رسم شده در pHهای مختلف، یک زوج اکسایش- کاهش در تمام pH مشاهده می‌شود. با توجه به این که ولتاوگرام‌ها در محیط pH اسیدی واضح‌تر بوده‌اند، محدوده pH ۱/۰ تا ۴/۰ برای بررسی رفتار الکتروشیمیایی کورکومین انتخاب شده است. همچنین به منظور بررسی اثر دما و در ادامه محاسبه‌ی توابع ترمودینامیکی، پاسخ ولتاوی چرخه‌ای کورکومین در pH ۱/۴-۰/۰ در دماهای ۰، ۱۵، ۲۰، ۲۵، ۳۰، ۳۵، ۴۰ درجه سانتی‌گراد نیز بررسی شده است.

^۱ Four-Electron-Four-Proton

^۲ Conditional Formal Potential

^۳ Standard Redox Potential

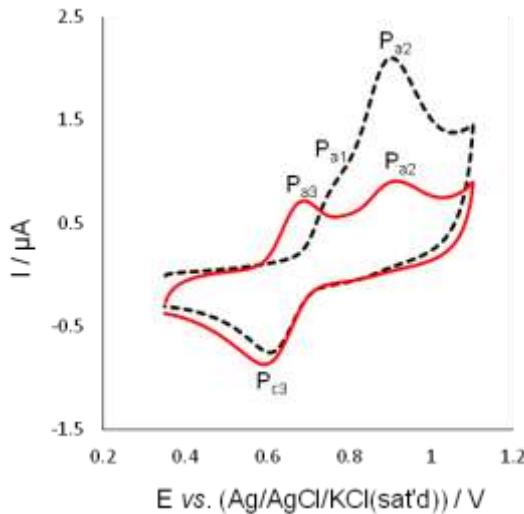
(b)

شکل ۳ - (a) واکنش‌های اکسایش-کاهش ترکیبات PA_{ox} و PB_{ox} و ساختار شیمیایی فرم‌های کاهش‌یافته PA و PB
(b) واکنش‌های اکسایش-کاهش ترکیب PAB_{ox} و ساختار شیمیایی فرم‌های کاهش‌یافته آن: PAB_A، PAB_B و PAB_{AB}

شکل ۵ ولتاژگرام چرخه‌ای محلول بافر فسفات ۱/۰ مolar حاوی کورکومین با غلظت ۱/۰ میلی‌مولار در pH=۱/۰ و دمای ۱۰ درجه سانتی‌گراد را طی دو چرخه‌ی متوالی نشان می‌دهد. جهت رعایت اختصار ولتاژگرام‌های ثبت شده تنها در دمای ۱۵ و ۲۰ درجه سانتی‌گراد در شکل‌های ۶ و ۷ نمایش داده شده است.

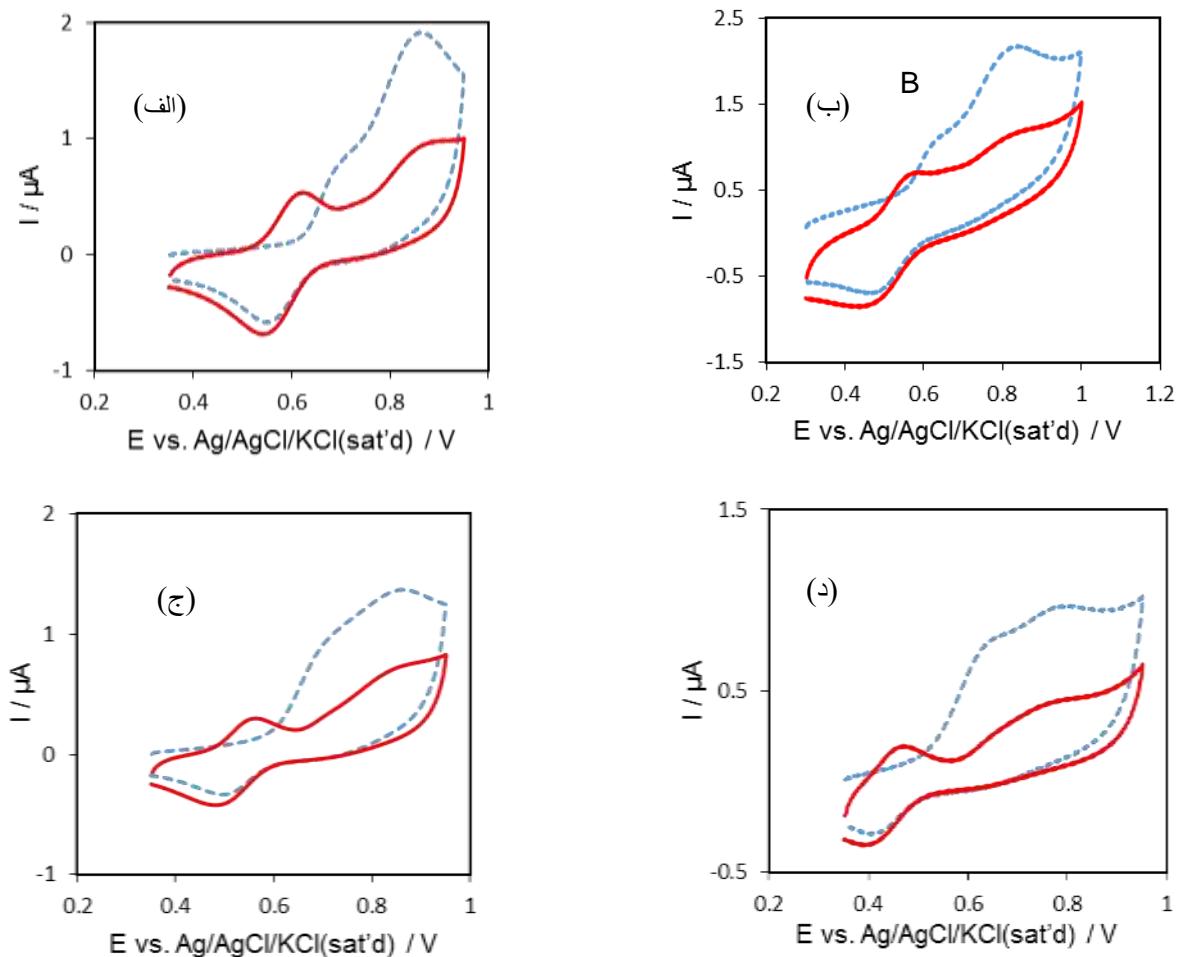
بر اساس شکل ۵ در چرخه‌ی اول دو پیک آندی (P_{a1} و P_{a2}) و یک پیک کاتدی (P_{c3}) وجود دارد. دو پیک آندی مربوط به فرآیند اکسایش کورکومین جذب شده در سطح الکترود (P_{a1}) و کورکومین موجود در محلول می‌باشند (P_{a2}). با توجه به

مکانیسم ارائه شده، فرم‌های اکسیدشدهٔ کورکومین با مولکول‌های آب واکنش داده و تبدیل به ترکیباتی مشابه اورتو-بنزوکوئینون‌ها می‌شوند (واکنش‌های نشان داده شده در شکل ۵).

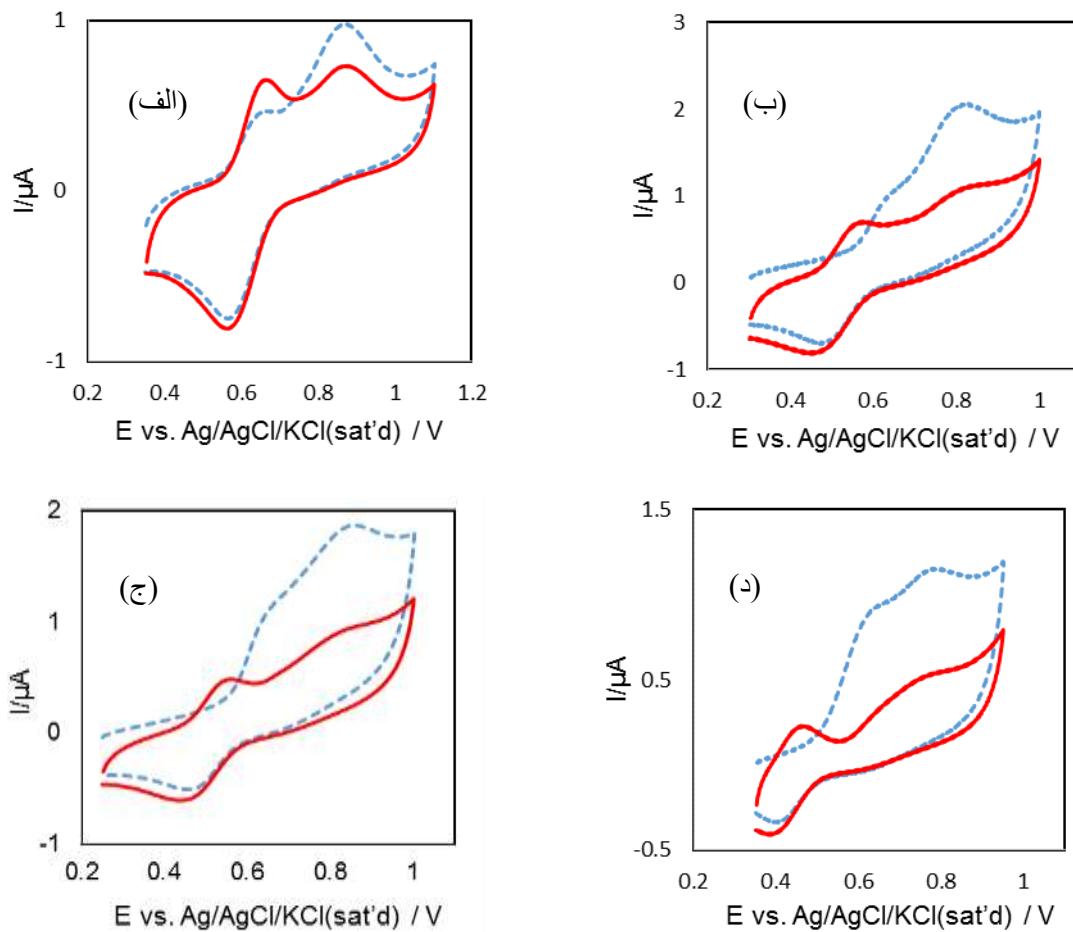

شکل ۵- ولتاوگرام چرخه‌ای الکترود کربن شیشه‌ای برهنه در محلول بافر فسفات ۱/۰ مولار حاوی کورکومین با غلظت ۱/۰ میلی مolar در ۱۰ درجه سانتی گراد (نمودار نقطه‌چین مربوط به چرخهٔ اول و نمودار خط پیوسته مربوط به چرخهٔ دوم می‌باشد).

بنابراین پیک کاتدی P_{c3} مربوط به واکنش کاهش این محصولات است. طی چرخهٔ دوم یک زوج اکسایش- کاهش (P_{a3} و P_{c3}) مربوط به محصولات حاصل از اکسایش کورکومین مشاهده شده است. همچنین یک پیک آندی P_{a2} برگشت‌ناپذیر در پتانسیل‌های مثبت‌تر نمایان شده که مربوط به فرآیند اکسایش کورکومین جذب شده روی سطح الکترود می‌باشد. با توجه به ولتاوگرام‌های نشان داده شده در شکل‌های ۶ تا ۷، میزان جذب نسبی کورکومین و محصول حاصل از اکسایش آن روی سطح الکترود به pH و دما وابسته است. نتایج بیانگر این واقعیت می‌باشند که قدرت جذب کورکومین روی سطح الکترود بیشتر از فرم اکسیدشدهٔ آن است. بنابراین انتظار می‌رود که پیک جذبی به سمت پتانسیل‌های مثبت‌تر از پتانسیلی که پیک گونه موجود در محلول (پیک انتشاری) ظاهر می‌شود، جابه‌جا گردد.

شکل ۶- ولتاژogram چرخه‌ای الکترود کربن شیشه‌ای برهنه در محلول بافر فسفات ۱/۰ مولار حاوی کورکومین با غلظت ۱/۰ میلی‌مولار در دمای ۱۵ درجه سانتی‌گراد و pH (الف): ۱/۰، (ب): ۲/۰، (ج): ۳/۰ و (د): ۴/۰ (نمودار نقطه‌چین مربوط به چرخه‌ی اول و نمودار خط پیوسته مربوط به چرخه‌ی دوم می‌باشد).

شکل ۷- ولتاومگرام چرخه‌ای الکترود کربن شیشه‌ای برهنه در محلول بافر فسفات ۱ مولار حاوی کورکومین با غلظت ۱ میلی‌مولار در دمای ۲۰ درجه سانتی‌گراد و pH (الف): ۱/۰، (ب): ۳/۰، (ج): ۷/۰ و (د): ۱۰/۰ (نمودار نقطه‌چین مربوط به چرخه‌ی اول و نمودار خط پیوسته مربوط به چرخه‌ی دوم می‌باشد).

همچنین با توجه به نتایج ولتاومگرام‌ها، پیک‌های آندی و کاتدی pH با افزایش P_{a3} و P_{c3} به سمت پتانسیل‌های منفی‌تر جابه‌جا می‌شوند. توجه به این که ساختار شیمیایی محصولات حاصل از واکنش فرم‌های اکسیدشده‌ی کورکومین با آب (شکل ۵)، مشابه ترکیبات اورتوبنزوکوئینون است، بنابراین پتانسیل‌های اکسایش- کاهش آن‌ها به pH وابسته است. به منظور محاسبه‌ی پتانسیل اکسایش- کاهش این ترکیبات از فرمول مشروط در محدوده‌ی دمایی ۴۰-۱۰ درجه سانتی‌گراد و pH ۰/۰-۰/۴ دارد. استفاده شده است. نمودارهای مربوط به تغییرات پتانسیل‌های اکسایش- کاهش فرمول نسبت به pH در دماهای مختلف در شکل ۸ نشان داده شده است. مقادیر شیب در این نمودارها در محدوده‌ی ۰/۰۵۵۴-۰/۰۶۲۴ ولت به ازای هر واحد pH بدست آمده است. این مقدار در دمای ۲۵ درجه سانتی‌گراد ۰/۰۶۰۷ ولت است که در توافق خوبی با مقدار نظری ۰/۰۵۹۱ ولت می‌باشد. با توجه به این مقدار می‌توان نتیجه گرفت که تعداد الکترون‌ها و پروتون‌های درگیر در واکنش اکسایش- کاهش مورد مطالعه در این تحقیق با هم برابر است. با استفاده از روش برون‌پایی، پتانسیل‌های اکسایش- کاهش استاندارد تجربی در دماهای مختلف در

pH صفر به دست آمده است. داده‌ها نشان می‌دهند که مقادیر پتانسیل استاندارد وابسته به دما بوده و مقادیری در محدوده بین ۶۷۶/۶۳۹-۰/۰ ولت را دارا می‌باشد. به منظور محاسبه‌ی پارامترهای ترمودینامیکی مربوط به واکنش، نمودار تغییرات پتانسیل‌های اکسایش-کاهش استاندار نسبت به دما رسم و در شکل ۹ ارائه شده است.

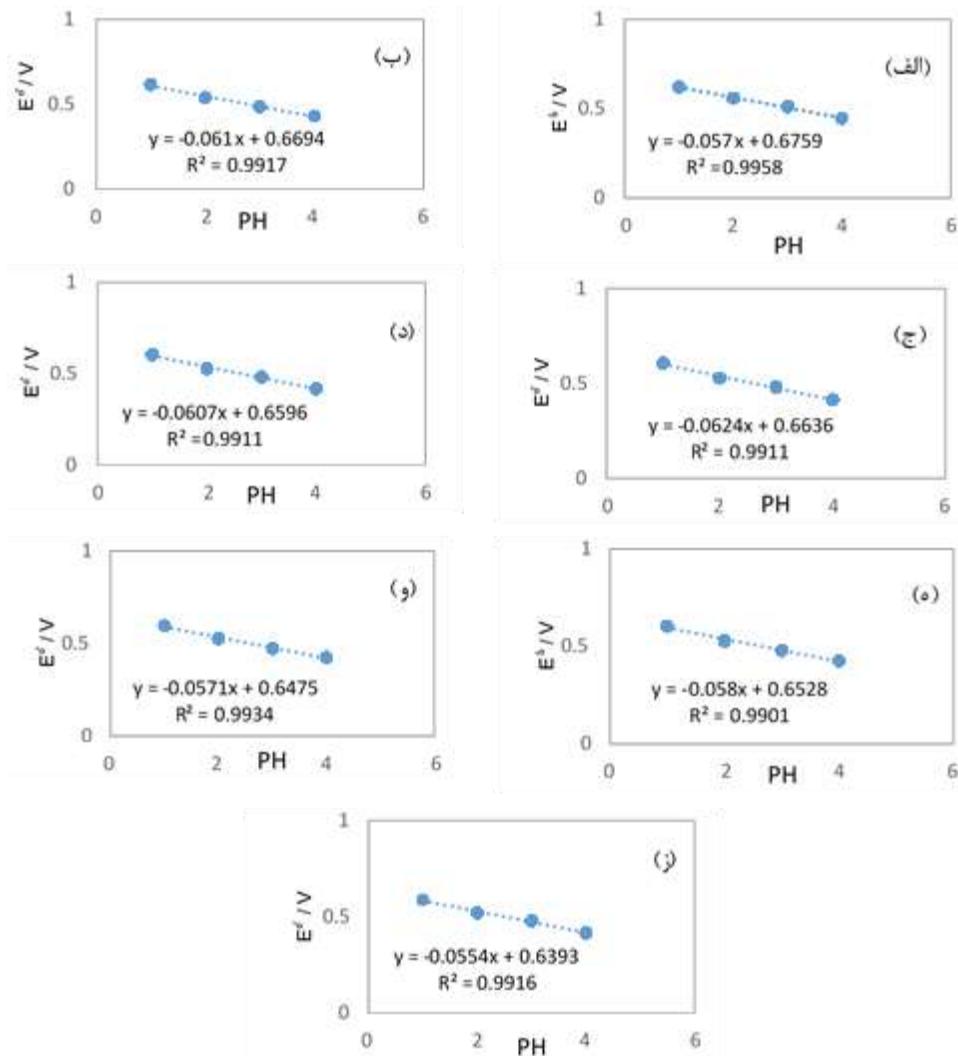
شایان ذکر است که مقادیر استفاده شده پتانسیل‌های اکسایش-کاهش استاندار برای رسم این نمودار نسبت به پتانسیل الکترود استاندارد هیدروژن می‌باشند. برای تبدیل پتانسیل‌های به دست آمده نسبت به الکترود استاندارد هیدروژن از مقدار ۰/۱۹۷ ولت پتانسیل مربوط به الکترود $\text{Ag}/\text{AgCl}/\text{KCl}(\text{sat}'\text{d})$ ، استفاده شده است [۲۳]. با توجه به شکل (۵)، مقدار شیب نمودار E° بر حسب دما ثابت و برابر ۱۲-۰/۰۰ می‌باشد. با استفاده از این مقدار و معادلات ۳ تا ۵ تغییرات انتروپی، انثالپی و انرژی آزاد گیبس مربوط به واکنش ۱ محاسبه شده است [۲۴-۲۳]:

$$\Delta S^\circ = nF(\partial E^\circ / \partial T)_P \quad (3)$$

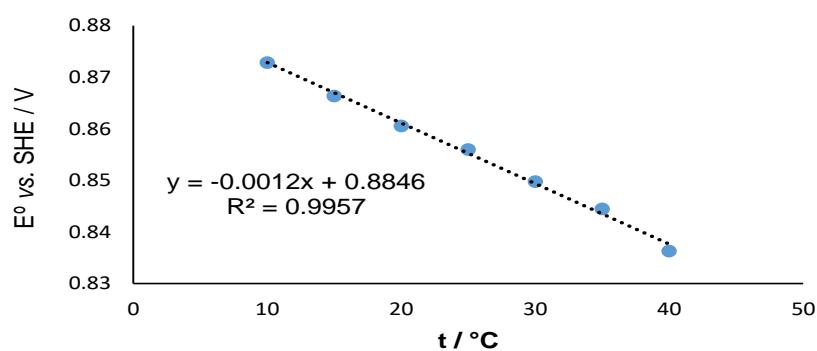
$$\Delta H^\circ = -nF[E^\circ - T(\partial E^\circ / \partial T)_P] \quad (4)$$

$$\Delta G^\circ = -nFE^\circ \quad (5)$$

مقادیر به دست آمده E° نسبت به الکترود مرجع (d) $\text{Ag}/\text{AgCl}/\text{KCl}(\text{sat}'\text{d})$ و همچنین الکترود استاندار هیدروژن (SHE) و کلیه‌ی پارامترهای ترمودینامیکی محاسبه شده در دماهای مختلف در جدول ۱ ارائه شده است. با توجه به ثابت بودن مقدار شیب نمودار نمایش داده شده در شکل ۱۳، تغییرات انتروپی برای واکنش اکسایش-کاهش ۱ در محدوده‌ی دمایی مورد مطالعه وابسته به دما نیست. ولی تغییرات انرژی آزاد گیبس و انثالپی واکنش به دما وابسته است. مقدار منفی شیب نمودار همچنین نشان می‌دهد که پتانسیل‌های مرحله کاهش با افزایش دما کاهش می‌یابد که این در توافق خوبی با نتایج مطالعه قبلی می‌باشد [۲۴].

شکل ۸- نمودار تغییرات پتانسیل فرمال (نسبت به الکترود مرجع Ag/AgCl/KCl(sat'd)) مربوط به زوج اکسایش- کاهش برگشت پذیر P_{a3} و P_{c3} در دماهای (الف): ۱۰، (ب): ۱۵، (ج): ۲۰، (د): ۲۵، (ه): ۳۰، (ز): ۳۵ و (ج): ۴۰ درجه سانتی گراد.

شکل ۹- تأثیر دما بر پتانسیل اکسایش- کاهش استاندارد واکنش ۱ مربوط به زوج اکسایش- کاهش برگشت پذیر P_{a3} و P_{c3}

جدول ۱- مقادیر تجربی پتانسیل‌های اکسایش-کاهش (بر حسب ولت) و پارامترهای ترمودینامیکی (بر حسب کیلوژول بر مول) واکنش ۱ مربوط به فرآیند زوج برگشت‌پذیر اکسایش-کاهش (P_{O_3} و P_{C_3}) چرخه‌ی دوم ولتاوموگرام‌های چرخه‌ای در مخلوط آب/اتanol در محدوده‌ی دمایی ۱۰ تا ۴۰ درجه سانتی‌گراد.

t (°C)	$E_{Ag/AgCl/KCl(sat'd)}$ (V)	E° (V)	ΔG° (kJ mol ⁻¹)	ΔH° (kJ mol ⁻¹)
10	0.676	0.873	-168.4	-234.0
15	0.669	0.866	-167.2	-233.9
20	0.664	0.861	-166.1	-234.0
25	0.659	0.857	-165.3	-234.2
30	0.653	0.850	-164.0	-234.2
35	0.647	0.844	-163.0	-234.3
40	0.639	0.836	-161.4	-233.9

۴-۵- تعیین پارامترهای ترمودینامیکی واکنش-اکسایش کاهش کورکومین

پتانسیل اکسایش-کاهش استاندارد گونه‌های مورد مطالعه در این تحقیق می‌تواند از واکنش زیر بهدست آید:

این واکنش خود از جمع دو واکنش ۱ و نیم واکنش الکترود استاندارد هیدروژن بهدست آمده است. تغییرات انرژی آزاد گیبس واکنش ۶ در فاز محلول با استفاده از معادله ۷ محاسبه می‌گردد که در آن برای هر گونه از مجموع انرژی آزاد گیبس فاز گازی و انرژی حلال‌پوشی آن گونه بهدست می‌آید:

$$\Delta G^\circ (rxn, soln) = G^\circ (P, soln) - G^\circ (P_{ox}, soln) - G^\circ (H_2, soln) \quad (7)$$

مشابه سایر محاسبات در این تحقیق ابتدا ساختار گونه‌های مد نظر که در شکل ۲ و ۳ نشان داده شده‌اند در سطح B3LYP/6-31G(d) بهینه و داده‌های ترموشیمی آنها با استفاده از محاسبات فرکانس با در نظر گرفتن ضریب موازن ۰/۹۸۵۴ محاسبه شده است. سپس انرژی آزاد گیبس ساختارهای بهینه‌شده نیز با استفاده از روش BMK و مجموعه پایه-6 M05-311+G(3df,2pd) بهدست آمده است. محاسبات حلال‌پوشی برای هر گونه در فاز آب و اتانول نیز در سطح نظری 2X/6-31G(d) با استفاده از مدل حلال‌پوشی SMD انجام شده است. کلیه محاسبات مربوط به دمای ۲۹۸ کلوین می‌باشد. با توجه به این که حلال مورد استفاده در بخش تجربی مخلوط ۵۰ درصد حجمی آب و اتانول است، بنابراین انرژی آزاد گیبس حلال‌پوشی گونه‌ها در مخلوط حلال‌های آب و اتانول براساس رابطه‌ی ۸ محاسبه شده است [۲۴-۲۳]:

$$\Delta G(solv, mix) = X \Delta G(solv, ethanol) + (1-X) \Delta G(solv, water) \quad (8)$$

در این معادله X اشاره به کسر مولی اتانول دارد که مقدار آن در مخلوط ۵۰ درصد حجمی آب و اتانول ۰/۲۴ می‌باشد. پارامترهای ترمودینامیکی محاسبه شده برای واکنش‌های برگشت‌پذیر نشان داده شده در شکل‌های ۲ و ۳ در جدول ۲ ارائه شده است. مقادیر مربوط به E° با استفاده از معادله‌ی ۵ بهدست آمده است. همان‌طور که از نتایج جدول ملاحظه می‌شود، مقادیر ΔG°

(rxn, soln) محاسبه شده در توافق خوبی با مقدار تجربی به دست آمده در دمای ۲۵ درجه سانتی گراد (۱۶۵.۳- کیلوژول بر مول) می باشند.

مقادیر محاسبه شده برای دو گونه PA_{ox} و PB_{ox} نشان می دهد که فعالیت اکسایش- کاهش گروههای هیدروکسیل دو حلقه A و B تقریباً مشابه یکدیگر است. به عنوان یک نتیجه گیری کلی مقادیر محاسبه شده برای فرمهای PAB_{ox} و $PB_{ox} PA_{ox}$ با انحرافی کمتر از ۰/۰۳۰ ولت از مقدار تجربی (۸۵۷/۰ ولت) به دست آمده که بیان گر این مطلب است که هر سه این گونه ها می توانند در پتانسیل یکسانی احیا شوند. با این حال اختلاف جزئی بین پتانسیل اکسایش- کاهش ترکیبات PB و همچنین بین گونه های PAB_B و PAB_A نشان می دهد که فرایند اکسایش الکتروشیمیایی برای حلقه A کمی مطلوب تر از حلقه B می باشد. اگرچه این اختلاف پتانسیل ها به حدی کم است که با مطالعه تجربی قابل تشخیص از هم نمی باشد؛ بنابراین جفت اکسایش- کاهش نشان داده شده در شکل ۴ می تواند مربوط به هریک از گونه های PA_{ox} و PB_{ox} و فرمهای کاهش یافته آنها باشد.

جدول ۲- مقادیر محاسبه شده پتانسیل های اکسایش- کاهش (بر حسب ولت) و تغییرات انتالپی (بر حسب کیلوژول بر مول)، انتروپی (بر حسب ژول بر مول بر کلوین) و انرژی های آزاد گیبس (بر حسب کیلوژول بر مول) واکنش ۶ در فاز گازی و مخلوط آب/ اتانول (Eth/W) در دمای ۲۵ درجه سانتی گراد.

Thermodynamic property	PA	PB	PAB_A	PAB_B	PAB_{AB}
ΔH° (gas)	-198.1	-192.0	-204.5	-198.6	-397.0
ΔS° (gas)	-131.3	-126.7	-135.1	-127.8	-261.9
ΔG° (gas)	-158.9	-154.3	-164.2	-160.4	-318.9
ΔG° (solv,Eth/W)	-6.7	-5.4	-3.3	-2.2	-8.3
ΔG° (rxn, soln)	-165.6	-159.6	-167.5	-162.6	-327.3
E° (calc)	0.858	0.827	0.868	0.843	0.848

۵- نتیجه گیری

در این مطالعه، ابتدا تحلیلی محاسباتی از ساختار شیمیایی کور کومین، مهم ترین جزء زرد چوبه، با استفاده از روش های پیشرفته محاسباتی انجام شده است. در ادامه، رفتار الکتروشیمیایی کور کومین در مخلوط حلal آب و اتانول با استفاده از روش های ولتا متري چرخه ای و محاسبات شیمی کوانتمومی مورد ارزیابی قرار گرفته است. به منظور تعیین پتانسیل کاهش مشتقات کور کومین و همچنین محاسبه پارامترهای ترمودینامیکی از جمله انرژی آزاد گیبس، انتالپی و انتروپی واکنش های مورد نظر، آزمایشات در pH و دماهای مختلف انجام گرفت. فرآیند اکسایش کور کومین منجر به تولید محصولاتی می شود که با استفاده از محاسبات نظری مورد بررسی گرفت. مطابق مجا سبات نظری واکنش های مندرج در شکل ۳ (b) محتمل است. مقادیر پتانسیل استاندار محاسبه شده در توافق خوبی با مقدار تجربی می باشد، به طوری که انحراف مقادیر محاسبه شده کمتر از ۰/۰۳۰ ولت از مقدار تجربی (۸۵۷/۰ ولت) به دست آمد.

۶- فهرست منابع و مأخذ

- [1] Petrovska, B. B. (2012). Historical review of medicinal plants' usage. *Pharmacognosy reviews*, 6(11), 1-5.
- [2] Sharma, R. A., Gescher, A. J., & Steward, W. P. (2005). Curcumin: the story so far. *European journal of cancer*, 41(13), 1955-1968.
- [3] Huang, W. Y., Cai, Y. Z., & Zhang, Y. (2009). Natural phenolic compounds from medicinal herbs and dietary plants: potential use for cancer prevention. *Nutrition and cancer*, 62(1), 1-20.
- [4] Harada, T., McTernan, H. L., Pham, D. T., Lincoln, S. F., & Kee, T. W. (2015). Femtosecond transient absorption spectroscopy of the medicinal agent curcumin in diamide linked γ -cyclodextrin dimers. *The Journal of Physical Chemistry B*, 119(6), 2425-2433.
- [5] Shishodia, S., Sethi, G., & Aggarwal, B. B. (2005). Curcumin: getting back to the roots. *Annals of the New York Academy of sciences*, 1056(1), 206-217.
- [6] Schraufstätter, E., & Bernt, H. (1949). Antibacterial action of curcumin and related compounds. *Nature*, 164(4167), 456-457.
- [7] Aggarwal, B. B., Kumar, A., & Bharti, A. C. (2003). Anticancer potential of curcumin: preclinical and clinical studies. *Anticancer research*, 23(1/A), 363-398.
- [8] Wilken, R., Veena, M. S., Wang, M. B., & Srivatsan, E. S. (2011). Curcumin: A review of anti-cancer properties and therapeutic activity in head and neck squamous cell carcinoma. *Molecular cancer*, 10(1), 1-19.
- [9] Julie, S., & Jurenka, M. (2009). Anti-inflammatory properties of curcumin, a major constituent. *Altern Med Rev*, 14(2), 141-153.
- [10] Wojdyło, A., Oszmiański, J., & Czemerys, R. (2007). Antioxidant activity and phenolic compounds in 32 selected herbs. *Food chemistry*, 105(3), 940-949.
- [11] Kolev, T. M., Velcheva, E. A., Stamboliyska, B. A., & Spiteller, M. (2005). DFT and experimental studies of the structure and vibrational spectra of curcumin. *International Journal of Quantum Chemistry*, 102(6), 1069-1079.
- [12] Benassi, R., Ferrari, E., Lazzari, S., Spagnolo, F., & Saladini, M. (2008). Theoretical study on Curcumin: A comparison of calculated spectroscopic properties with NMR, UV-vis and IR experimental data. *Journal of Molecular Structure*, 892(1-3), 168-176.
- [13] Payton, F., Sandusky, P., & Alworth, W. L. (2007). NMR study of the solution structure of curcumin. *Journal of natural products*, 70(2), 143-146.
- [14] Kawano, S. I., Inohana, Y., Hashi, Y., & Lin, J. M. (2013). Analysis of keto-enol tautomers of curcumin by liquid chromatography/mass spectrometry. *Chinese Chemical Letters*, 24(8), 685-687.

- [15] Cornago, P., Claramunt, R. M., Bouissane, L., Alkorta, I., & Elguero, J. (2008). A study of the tautomerism of β -dicarbonyl compounds with special emphasis on curcuminoids. *Tetrahedron*, 64(35), 8089-8094.
- [16] Anjomshoa, S., Namazian, M., & Noorbala, M. R. (2016). The effect of solvent on tautomerism, acidity and radical stability of curcumin and its derivatives based on thermodynamic quantities. *Journal of Solution Chemistry*, 45, 1021-1030.
- [17] Anjomshoa, S., Namazian, M., & Noorbala, M. R. (2017). Is curcumin a good scavenger of reactive oxygen species? A computational investigation. *Theoretical Chemistry Accounts*, 136, 1-6.
- [18] Curtiss, L. A., Redfern, P. C., & Raghavachari, K. (2007). Gaussian-4 theory. *The Journal of chemical physics*, 126(8), 084108.
- [19] Boese, A. D., & Martin, J. M. (2004). Development of density functionals for thermochemical kinetics. *The Journal of chemical physics*, 121(8), 3405-3416.
- [20] Marenich, A. V., Cramer, C. J., & Truhlar, D. G. (2009). Universal solvation model based on solute electron density and on a continuum model of the solvent defined by the bulk dielectric constant and atomic surface tensions. *The Journal of Physical Chemistry B*, 113(18), 6378-6396.
- [21] Frisch, M. J. (2009) Gaussian 09, Revision A.02, Gaussian Inc.
- [22] Ghosh, R., Mondal, J. A., & Palit, D. K. (2010). Ultrafast dynamics of the excited states of curcumin in solution. *The Journal of Physical Chemistry B*, 114(37), 12129-12143.
- [23] Eslami, M., Zare, H. R., & Namazian, M. (2012). Thermodynamic parameters of electrochemical oxidation of L-DOPA: Experimental and theoretical studies. *The Journal of Physical Chemistry B*, 116(41), 12552-12557.
- [24] Eslami, M., Namazian, M., & Zare, H. R. (2013). Electrooxidation of homogentisic acid in aqueous and mixed solvent solutions: experimental and theoretical studies. *The Journal of Physical Chemistry B*, 117(9), 2757-2763.